

## ಮಾತ್ರ-ಕೆ

ಎಂದು ಹಲುಬುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಸರ್, ಗ್ಲೂಕೋಮಾ ಆಗ್ನಾದರಿ. ಬ್ಲೈಡಿಂಗ್ ಇಳದು ಕೆಂಪಂಡ್ ಬೀಟರುಳ್ಟೊ ಕ್ರೆಟ್‌ಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗ್ನಾದ ಕಣ್ಣು. ಬಲಗಣ್ಣ ಗೆಷ್ಯಾಗ್ಯಾದ. ಎಡಗಣ್ಣು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಬೆಳಕ್ಕೆತಿ. ಈಗ ಅದೂ ಹೋಗತ್ತೇತಿ. ಶಾಗರ್ ನ್ಯೂರೋಪತಿ. ಎರಡೂ ಕಾಲು ದೆಡ್ ಆಗ್ನಾವ. ಏನೇನಾಕ್ಕತೋ ಯಾರಿಗ್ನಾತ್ತು? ಒಟ್ಟೆ ತಲೀ ಅಂತೂ ಚುರಕ್ಕೆತಿ. ಒಮ್ಮೆ ಬರ್ತಿ. ಕಣ್ಣಾಳ್ಗ ಬೆಳಕಿರುವಂಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಾನುವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನೂ ಬಾನೂ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ನವೆಂಬರ್ ೪ ರಂದು ಬಡಾಮಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಅವರೊಳ್ಳುಗೆ ಒಂದು ದಿನವಿದ್ದೇವು. ಆಗ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆಯಿದು. ಈ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಲ್ಲಿಂಗಳು ಬಾಯಿಯಿವರವು ಮಾತುವಲ್ಲ; ಬಡತನ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಕಾಯಿಲೆ, ಅಭಿದ್ರುತೆಯೋಳಗೆ ಪಾಡು ಪಡುವ ಎಲ್ಲರವು ಎಂಬಂತೆ ಸಾರ್ವಜ್ಞರಾ ಪಡೆದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರ್ಧಾರ್ಮಿಕ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಕರೋರ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ತನ್ನ ಜಿಗುಟುತನ ಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ದುಡಿವ ಜನ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಭತ್ತಗಳು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮಿರುವ ಬೆಂತನ – ದಶನ ಬದುಕಿನ ಕುದಿಯೋಳಿಗಿಂದಲೇ ಮೂಡಿದ್ದು. ಸಾವು ಬಡಕಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆ ಮುಖಾಮುಚಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸ್ತ್ರೀ. ಸಾವಿಗೆ ಮುನ್ನ ಬದುಕಿದ್ದವರು ಆಡುವ ಮಾತು, ಹಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಬೆಂತನಿಗಳು, ಮುರಿದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಜೀವನತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಬಡಾಮಿಗೆ ಯಾಕಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು?

ತಾಯಿ ಟಿಬಿಯಾಗಿ ೩೩ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿವಿಟ್ಟಿಳ್ಳು. ಅಪ್ಪು ಏದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಹೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಸ್ಯಾಫ್ಟ್‌ದೋಂದು ಚಾದಂಗಿಡಿ ಇಟ್ಟರು. ಅವರು ಉರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಂದ ‘ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್‌ ಮಂದಿ ಬಂದಾರ. ಮುಟ್ಟಾರ್’ ಅಂತ ಮನಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದರಂತ. ಈಗ ಮಂದಿ ಕಾ ಕುಡದ ಕವ್ಯ ಬಸಿ ತೋಡಿದ್ದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರ, ‘ಆ ಕಾಲ ಹಂಗಿತ್ತುವು’ ಅನ್ನೋಯೆ. ಮನಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ದಲಿತರು ಬಂದರ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಅನ್ನೋದು ಅಡಿಗೆಮನಿಗಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದರು. ಮುಕ್ಕಿಸಾಧನೀಗೆ ಅಂತ ಸಾಧು ಸರ್ತರು ಜಟಾಧಾರಿಗಳ ಕೂಡ ಅಡ್ಡಿದ್ದಿನ್ನು. ಅವರನ್ನು ಮನಿಗೆ ಕರೆಹೊಂಡು ಬಂದಾಗ ನಾವು ಜಗತ್ವಾಡತಿದ್ದೀ.

◆ ಬಡಾಮಿಯ ಮೌದಲ ದಿನಗಳು ಹೇಗೆಇದ್ದವು?

ಬಜಾರದಾಗ ಒಂದು ಯೋಲಿಯಾಗ ಇದ್ದಿವಿ. ಕಾಯ್ಲೆ ಟಲ್ಲ, ನಿರಿಲ್ಲ, ಆ ಹೋಲಸು ಈಗಲೂ ಕನಸಾಗ ಕಾಡುದರಿ. ನಮಸ್ಕಾರಿಯ್ಯನ ಮನ್ಯಾಗ ಮೆತ್ತನ್ ಅನ್ನ ತಿಂದು ಬೆಳದೋರು. ಬರದಗುಂಡ್ರುಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಡ್ಡಿದ್ದಿ. ಹೋಲಗೆಲಸ ಮಾಡಾಕೆ ಬರಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರವರು ಕೊಟ್ಟ ಒಕ್ಕಾರೋಟ್ಟಿ ತಿನ್ನಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಳ್ಳಿಹಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿ ದೊಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಿವಿ. ದಂಡಕ್ಕಿಂತೋಳಗ ದನ ಮೇದುಬಿಟ್ಟ ಕ್ಷುಳರಗಡ್ಡಿ ತಂದು ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಿವಿ. ಏಸ್‌ಸ್ನೇಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿತನಕ ರೋಡ್‌ಲೈಟ್‌ಟಿನೋಳಗ ಓದಿದಿವಿ. ರೋಹಿಣಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಕರಿ ಬರೋಲೆಂತ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಂಟಾನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

◆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು?

ವೀ, ಬಾಯಿರ ಮೇಡಂ ಅಂದರ ಅಪ್ಪು ಪ್ರಿತಿರಿ. ಒಂದು ಸಲ ಕೊರೊನಾ ಟ್ಯೂಮನಾಗೆ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಂದಿದ್ದು. ಪ್ರೋಲಿಸರು ಬೆಕ್ಕೊಬ್ಬೋಸ್ಯಾನ್ಯಾಗ ತಡದರಂತ, ಮಾಸ್ಕ್ ಹಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತ. ‘ಇಲ್ಲೀ,